

[Valdemar Sørensen.]

saa heldige at faa deres Udbyttedeclaration for 1939 helt i Orden, og de andre, som paa Grund af en eller anden Omstændighed endnu ikke har faaet det, og som derfor straks falder ind under denne Lov. Jeg tror, man gør vel i at se saadan paa det, at man skal behandle Folk ens, og for saa vidt der er Selskaber, hvis Udbytte for 1939 vel er fastsat og bestemt, men endnu ikke endeligt vedtaget ved Generalforsamlingsbeslutning, saa burde heller ikke disse Selskaber for det Regnskabsaar, det her kommer til at dreje sig om, falde ind under Loven.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tantièmeerne maa jeg tillade mig den Bemærkning, at vel er jeg meget tilfreds med den Bestemmelse i Lovforslaget, som tillader Dispensation, hvor Tantièmen egentlig maa betragtes som Gage, men jeg gør opmærksom paa, at dette Forhold med Tantième som Supplement til Gagen i de senere Aar har faaet en langt større Udbredelse end tidligere. Man har efter Erfaringerne fra Efterkrigstidens økonomiske Omvæltninger set det sunde i, at visse vigtige Medlemmer af en Forretnings Stab, der hidtil lønnes med Provisioner, nu lønnes med Tantième af Forretningens Nettoudbytte. Man har derved knyttet deres Interesser mere snævert til selve Spørgsmaalet om Forretningens Opretholdelse og Afkastning, i Stedet for at de før blot var interesserede i at sælge saa meget som muligt til de Provisionsattser, de nu engang kontraktmæssigt var ansat paa. Dette Forhold er uhyre udbredt nu, og i mangfoldige Tilfælde kan man tale om meget beskedne Gager og meget beskedne Tantièmer i denne Forbindelse, saa jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for, at man uddyber Skellet over for dem, som man egentlig har tænkt at ramme ved dette Forslag, nemlig hele den Kreds af Mennesker, som populært kaldes Tantièmeslugere, hele den Kreds af Folk, der gaar rundt fra det ene Selskabs Bestyrelse til det andet og i Virkeligheden ikke repræsenterer andet end Retten til at hæve en Tantième.

Dette Skel vil jeg gerne have uddybet mere, end Lovforslaget uddyber det, og jeg tror, at man gjorde vel i at gøre det, for de Mennesker, der er Tale om her, hvis Løn baade er Gage og Tantième, skal jo i Forvejen betale af deres Gage i Henhold til Lovforslaget om Arbejdsdeling, og nu skal de altsaa tillige afgive noget af deres Tantième for det Aar, der allerede er gaaet. Jeg maa maaske i denne Forbindelse endda gøre opmærksom paa det højst tvivlsomme i, at man vil beslaglægge denne

Tantième for det Regnskabsaar, der nu er afsluttet, for den Slags Menneskers Vedkommende, for det er i Virkeligheden ikke det, man opererer med i det andet Lovforslag om Løntagerne, en Løn, der tjenes, og hvoraf det offentlige tager noget. Nej, dette, der er Tale om her, er et Tilgodehavende, som er gjort op for det Aar, der er gaaet, og som egentlig ikke er noget som helst andet end et Tilgodehavende, med alle de juridiske Følger, der normalt er hæftet dertil. Jeg synes ikke, at man har Lov til for den Slags Tantièmer at indføre den Begrænsning, som Lovforslaget her sætter ind for deres Vedkommende, saaledes at man baandlægger en Del af det Tilgodehavende, som er tjent og for længe siden gaaet ud af Rubrikken Løn og over til Rubrikken almindeligt Tilgodehavende. Jeg tror, man gjorde vel i at tænke paa dette Punkt under den korte Udvalgsbehandling, der skal foregaa. — I øvrigt anbefaler jeg naturligvis ligesom de foregaaende Ordførere Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jens Thomsen: Lovforslaget tilsigter en Begrænsning af Udbytter og Tantièmer i Aktieselskaber. En saadan Begrænsning vil Bondepartiet tage Medansvar for, men jeg mener dog, at den bør gennemføres paa en mere retfærdig Maade, end Tilfældet er efter den nuværende Affattelse af Forslaget. Udbetaling af 5 pCt. af den indbetalte Aktiekapital kan vi tiltræde, men det, der eventuelt maa udbetales derudover, bør efter min Mening staa i Forhold til Selskabets opsparede Reserver i Stedet for at staa i Forhold til Udbetalingen i de sidste 3 Aar. De Selskaber, der gennem Monopolstillinger har haft store Indtægter ved at brandskatte Befolkningen, har maaske betalt store Udbytter i de sidste 3 Aar, og de begunstiges efter Forslaget paa de Selskabers Bekostning, der har konsolideret sig i Stedet for at udbetale de store Udbytter. Det er ikke blot Udbetalingen af store Udbytter, der bør forhindres. Det er mere de urimelige Fortjenester, der skulde begrænses. Naar mange store Selskaber kan indtjene 50 pCt. aarlig af den samlede Aktiekapital, er det efter min Mening en Aagerfortjeneste, som i høj Grad trænger til at blive begrænset.

Begrænsningen af Tantièmerne er ogsaa paakrævet, men ogsaa den bør gennemføres efter mere retfærdige Principper, end Tilfældet er efter Forslagets nuværende Affattelse. De smaa Tantièmelønninger kan der ikke rejses berettiget Kritik imod, men